

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év május hó 08. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Bíróság** 2011. december 09. napján kelt **11.B.1415/2010/30.** számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott cselekményét a **Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.**

A büntetését **1 (Egy) év 7 (Hét) hónap börtönbüntetésre enyhíti.** A közügyektől eltiltás mellékbüntetést, a szabadságvesztés fele részének próbaidőre történő felfüggesztését és a feltételes szabadságra bocsátásból kizáró rendelkezést mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását **3 (Három) évi próbaidőre felfüggeszti** azzal, hogy abba végrehajtás elrendelése esetén rendeli beszámítani az általa előzetes fogvatartásban töltött időt.

A próbaidő alatt **pártfogó felügyeletét rendeli el.**

A vádlottal szemben **225.000,- (Kettőszázhuszonötezer) Ft vagyonekobzást** rendel el.

A kábítószerrel visszaélés vétsége miatti eljárás megszüntetésénél megjelölt jogszabályt akként javítja ki, hogy az helyesen a Btk. 282/C. § (1) bekezdése és a Btk. 283. § (1) bekezdés e./1. pontja.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos ítéleti rendelkezést akként változtatja meg, hogy az összesen felmerült, helyesen **1.875.082,-** (Egymillió-nyolcszázhetvenötezer-nyolcvankettő) Ft bűnügyi költségből **1.166.195,-** (Egymillió-egyszázhatvanhatezer-egyszázkilencvenöt) Ft-ot köteles megfizetni az államnak, a fennmaradó **708.887,-** (Hétszáznyolcezer- nyolcszáznyolcvanhét) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság ítéletében a vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés II. fordulat] miatt 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetés fele részének végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtandó részéből feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott ellen kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a.) pont] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében.

A **Fővárosi Főügyészség Bf.29089/2009/19-I.** számon a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a törvényi minimum közelében kiszabott börtönbüntetés enyhe és a részbeni felfüggesztés sem helytálló. A vádlott javára beismerése csak kis mértékben vehető figyelembe, az időmúlás sem enyhítő, mivel a cselekmény tárgyi súlyához képest annak tartama elenyésző. Ugyanakkor a vádlott terhére értékelendő a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottsága és a hosszú elkövetési időszak.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az elbíráláskori törvényt alkalmazta, mert a jelenleg hatályos Btk. rendelkezései szerint a középértékűből kell kiindulni. Erre figyelemmel az elkövetéskori jogszabály alkalmazandó, mely nem teszi lehetővé a szabadságvesztés büntetés részbeni felfüggesztését.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.913/2010/6.** számú átiratában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól és irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységéről kellően számot adott, a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes, megfelel az anyagi jogszabálynak és a jogegységi határozatnak.

Tévedett azonban a büntetés kiszabásakor, mert az elbíráláskori jogszabályok összességében nem enyhébbek a vádlottra nézve, ezért az elkövetéskori anyagi szabályokat kellett volna alkalmazni, amelyek nem teszik lehetővé a részben végrehajtandó, részben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását.

A kiszabott joghátrány nem igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és a büntetéskiszabási körülményekhez, melyet az elsőfokú ügyészi fellebbezésben írtak

mellett azzal indokolt pontosítani, hogy a vádlott nem kettő, hanem egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását és a részbeni felfüggesztő rendelkezés mellőzését, egyebekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen **a vádlott védője** az ügyész - súlyosításra irányuló - fellebbezését nem tartotta megalapozottnak. Kiemelte, hogy a büntetés kiszabásakor figyelembe kell venni, hogy a vádlott elfogásakor lefoglalt kábítószer mennyisége alig haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Az eljárás megindulása óta a vádlott élete pozitív irányban változott, volt élettársával a kapcsolata rendeződött, más büntető, de még szabálysértési eljárás sem folyik ellene. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A súlyosításra irányuló fellebbezés eredményre nem vezetett.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le.

Kihallgatta mindazokat a tanúkat, akik vallomása releváns információt tartalmazott. A tanúk kihallgatása előtt a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, az ügyben korábban gyanúsítottként szereplő tanúk a Be. 82. § (1) bekezdés b.) pontban foglalt mentességi jogukkal nem éltek és részletes vallomást tettek.

1.sz. tanú a Be. 82. § (1) bekezdés a.) pont alapján a vallomástételt jogosan tagadta meg, így a nyomozás során tett vallomása nem volt értékelhető.

A bíróság tárgyalás anyagává tette mindazokat az okiratokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak.

Figyelemmel arra, hogy 1. és 2. számú igazságügyi szakértők által készített vélemény kétséget ébresztett a bíróságban és a Be. 109. § alapján a szakértőtől kért felvilágosítás sem vezetett eredményre, helyesen járt el, amikor új szakértőt rendelt ki. Ez az eljárás megfelel a törvényi rendelkezéseknek, hiszen amennyiben a bíróság az igazságügyi elmeorvos-szakértő véleményét nem fogadja el, új szakértői vélemény beszerzése helyett nem foglalhat állást saját maga olyan különleges szakértelmet igénylő kérdésben, amely nézve - kábítószerfüggőség - a Be. 99. § (2) bekezdés a.) pont szakértő alkalmazását teszi kötelezővé (ÍH 2004/2/41. számú eseti döntés). Mivel 3. és 4. sz. szakértők a korábbi szakértőktől eltérő álláspontot képviseltek a függőség kérdésében és a szakértők egymás

jelenlétében történő meghallgatásával sem sikerült az ellentétet feloldani, a bíróság a Be. 111. § (5) bekezdés szerint újabb szakértőket vont be az eljárásba.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel. Ennek során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján részben megalapozatlan, mert a vádra történő utalás, a vádlott személyi körülményei körében megállapított tények, valamint a tényállás kisebb mértékben hiányos és iratellenes.

A megalapozatlanságot az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt helyesbítéssel és kiegészítéssel orvosolta.

Az ítélet **2. oldal I. részben** a vádra történő utalás körében tett megállapítását azzal egészíti ki, hogy az ügyész perbeszédében a tényállást akként módosította, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésének időpontjában kábítószerfüggő volt. Erre tekintettel a vád tárgyává tett cselekmények minősítését a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés II. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettére és a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a.) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségére változtatta (elsőfokú iratok 31. szám alatt).

Az ítéletben a vádlott személyi körülményei körében megállapított tényeket (**ítélet 2. oldal II. rész**) akként pontosítja, hogy jelenleg kiskorú gyermekének édesanyjával él élettársi kapcsolatban (elsőfokú iratok 29. számú jegyzőkönyv 1. oldal)

- A **történeti tényállás I. részét** az ítélet 3. oldal második bekezdésben módosítja azzal, hogy a vádlott lakásán lefoglalt speed por mennyisége: $75,93 + 0,74 + 2,99 + 19,7 + 22,01$ gramm, összesen $121,37$ gramm (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 921. oldal).
A lakásban lefoglalt $0,91$ gramm, fogyasztásra előkészített amfetamint tartalmazó folyadék $0,047$ gramm amfetamin bázist tartalmaz, így a speed por, a tabletták és a folyadék összesen $9,79 + 32$ gramm amfetamin bázist tartalmaznak (vegyész-szakértői vélemény nyomozati iratok 921-923. oldal).
A tényállás I. részében a 3. oldal negyedik bekezdés utolsó mondatát pontosítja akként, hogy a lakásban lefoglalt kábítószerek tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának $100,75 - 103,98$ %-a (vegyésszakértői vélemények nyomozati iratok 923. és 935. oldal).

A tényállás I. részét az ítélet 3. oldal negyedik bekezdés után kiegészíti azzal, hogy a vádlott a lakásán lefoglalt kábítószert részben értékesítésre, részben saját fogyasztásra szánta.

Az értékesítésre szánt lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 1527-1591,6 %-a, a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 76,35-79,58 %-a.

- A **tényállás I/1. részét** az ítélet 3. oldal hatodik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy 2.sz. tanú a 10 gramm speedért 20.000.- forintot, a 10 gramm kokainért 150.000.- forintot fizetett a vádlottnak (2. sz. tanú vallomása nyomozati iratok 731. oldal).
A tényállás I/1. részéből mellőzi a le nem foglalt speed por és kokain súlyának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalja.
A tényállás I/1. részében a 4. oldal második bekezdés utolsó mondatát pontosítja akként, hogy a vádlott által 2. sz. tanúnak értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, annak 73 %-a.
- A **tényállás I/2. részét** az ítélet 4. oldal harmadik bekezdésben kiegészíti azzal, hogy a vádlott 3. sz. tanú részére 2009. év eleje és 2009. július 16. napja közötti időben értékesített kábítószer (3. sz. tanú vallomása nyomozati iratok 569-571. oldal).
A tényállás I/2. részéből mellőzi a le nem foglalt speed por súlyának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalja.
A tényállás I/2. részét a 4. oldal ötödik bekezdésben pontosítja akként, hogy a vádlott által 3. sz. tanúnak értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, annak 93,4 %-a.
- A **tényállás I/3. részét** az ítélet 4. oldal hatodik bekezdésben kiegészíti azzal a vádlott 1. sz. tanú részére 2008. év eleje és 2009. július 16. napja közötti időben adott át ellenérték nélkül kábítószer, speed port és extasy tablettát (a vádlott vallomása bírósági iratok 12. számú jegyzőkönyv 3. oldal, toxikológiai vélemény nyomozati iratok 599. oldal, elmeorvos-szakértői vélemény nyomozati iratok 611. oldal).
A tényállás I/3. részéből mellőzi a le nem foglalt speed por és extasy tablettá súlyának, darabszámának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalja.
A tényállás I/3. részét a 4. oldal nyolcadik bekezdésben pontosítja akként, hogy a vádlott által 1. sz. tanúnak átadott kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, annak 3 %-a.
- A tényállásban az **ítélet 4. oldal alulról a harmadik bekezdést** akként pontosítja, hogy a vádlott kábítószer terjesztői tevékenységével érintett kábítószer tiszta hatóanyag tartalma összességében a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 1696,4-1761 %-a, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 84,82-88 %-a.

- A tényállás **II. részéből** az ítélet 4. oldalán alulról az első és második bekezdésből mellőzi a le nem foglalt speed por és extasy tableta súlyának, darabszámának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalja.

A tényállás II. részét az ítélet 5. oldal második bekezdés után kiegészíti azzal, hogy a vádlottnál 2009. július 16. napján tartott házkutatás során lefoglalt 121,37 gramm speed por legalább negyedét, 30,34 gramm speed port saját fogyasztásra szánta, ez a fogyasztásra már előkészített folyadékkal együtt 2,44 gramm amfetamin bázist tartalmaz.

A saját fogyasztásra szánt lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 488 %-a, a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 24,4 %-a.

A tényállás II. részét az 5. oldal harmadik bekezdésben pontosítja akként, hogy avádlott által megszerzett, de le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, annak 3 %-a.

A vádlott által kábítószer fogyasztás céljából megszerzett összes kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 491 %-a, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 24,55 %-a.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása (IV. rész 1-4. pont) a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján részletesen és iratszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság az ítélet IV. rész 5. pontban a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is. Meggyőző érveléssel, kimerítő alapossággal számot adott arról, hogy a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg.

A **terjesztői típusú elkövetési magatartás** (tényállás I., I/1. I/2. és I/3. rész) körében kifejtett érveléssel a másodfokú bíróság is egyetértett. A kábítószerrel kereskedést a vádlott az eljárás során mindvégig tagadta. 2.sz. tanú és 3. sz. tanú tanúk a nyomozás során és a bíróságon is egyező módon számoltak be arról, hogy ők a vádlottól vásároltak kábítószerrel. A tanúk szavahihetősége nem kérdőjeleződött meg, lényegben önmagukat is terhelően nyilatkoztak a megszerzett kábítószer fajtájáról, adagjáról és áráról. Az egyéb bizonyítékok, így a lefoglalt kábítószer mennyisége, az értékesítéshez szükséges mérleg és több száz önzáró tasak, a híváslisták elemzése a tanúk vallomását erősítették. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a

bizonyítékok perrendi szabályoknak megfelelő, logikus és ésszerű mérlegelésével vetette el a vádlott védekezését.

A másodfokú bíróság a tényállás I. részében a lefoglalt speed por mennyiségét és az amfetamin bázist a vegyész-szakértői vélemény alapján pontosította, az I/1. részét 2. sz. tanú vallomása alapján kiegészítette a vádlottnak átadott pénz összegével, illetve az I/2. részét 3. sz. tanú részére történő értékesítés időpontjának meghatározásával.

A tényállás I/3. részének pontosítását az indokolta, hogy 1. sz. tanú vallomásának kiesése miatt a vádlott nyilatkozata alapján (miszerint amíg együtt éltek, ha a tanú kért, adott neki kábítószer), a toxikológiai vélemény (mely 1. sz. tanú vizeletében amfetamint mutattak ki) és az elmeorvos-szakértői vélemény (mely szerint 1. sz., tanú alkalmi kábítószer fogyasztó) alapján ítéleti bizonyossággal csak annyi állapítható meg, hogy a vádlott 1. sz. tanú a részére 2008. év eleje és 2009. július 16. napja közötti időben adott át ellenérték nélkül saját fogyasztásra kábítószer, legkevesebb 1 alkalommal 1 gramm speed port és 1 darab extasy tablettát.

Az 1 gramm speed por - 0,5 tömegszázalékot alapul véve - 0,005 gramm amfetamin bázist, az 1 darab extasy tablettát - darabonként 0,02 grammot figyelembe véve - 0,02 gramm MDMA bázist tartalmaz, így az átadott kábítószeresek tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el, annak 3 %-a.

A **kábítószer fogyasztását** (tényállás II. rész) a vádlott a nyomozás során és a bírósági tárgyaláson sem vitatta, 4. és 5. számú tanúk is beszámoltak a vádlott magatartásáról, így a beismerő vallomás elfogadásához kétség nem fért. A tényállás II. részét azért kellett pontosítani, mert az elsőfokú bíróság - annak ellenére, hogy a rendszeres fogyasztást, sőt a vádlott kábítószer-függőségét is megállapította - nem vette figyelembe, hogy a vádlott a lakásán tartott házkutatás során lefoglalt kábítószer egy részét is saját fogyasztásra szánta. Tekintettel arra, hogy adatok a vádlott amfetamin használatára merültek fel, a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlottnál talált 121,37 gramm speed por legalább negyedét, 30,34 gramm speed port saját fogyasztásra szánta, ez a fogyasztásra már előkészített folyadékkal együtt 2,44 gramm amfetamin bázist tartalmaz.

A vádlott fogyasztói és terjesztői típusú magatartása esetében a **le nem foglalt kábítószer fajtájának és mennyiségének meghatározása** helytálló, megfelel a Fővárosi Ítéltábla 1/2004. (VI. 16.) kollégiumi állásfoglalás iránymutatásának: „A le nem foglalt kábítószeres tekintetében nem a vegyész-szakértő jogosult és köteles állást foglalni a hatóanyag-tartalom tekintetében, hanem ezt a bíróságnak, a rendelkezésre álló vagy nem álló bizonyítékok alapján kell elbírálnia és határozatában elemzően mérlegelnie. Ennek során figyelembe kell venni azon személyek vallomásait, akik a kábítószerből vásároltak és csak akkor kerülhet megállapításra a büntetőjogi felelősség elbírálásánál jelentőséggel bíró csekély mennyiség felső határának meghaladása, illetőleg a jelentős mennyiség alsó

határának a túllépése, ha az bírói bizonyossággal az „in dubio pro reo” elv betartásával megállapítható.

Amennyiben az eljárás során nem foglaltak le kábítószer, a mennyiség és a hatóanyag-tartalom meghatározásánál általában a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet I-II. számú mellékletben foglalt legalacsonyabb hatóanyagtartalmakkal, becsléssel indokolt meghatározni, hogy a kábítószer hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát, illetőleg a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta-e.”

A másodfokú bíróság a tényállás I/1., I/2., I/3. és II. részéből mellőzte a le nem foglalt speed por, extasy tableta és kokain súlyának, darabszámának és hatóanyagtartalmának megállapításait és ezt a részt a határozat indokolási részébe utalta. A becslés és a számítás alapját képező adatokat ugyanis a bizonyítékok értékelésénél kell részletezni, a történeti tényállásban csak az ebből levont következtetést - azt, hogy a hatóanyag-tartalom a csekély mennyiség felső, illetve a jelentős mennyiség alsó határát eléri/meghaladja és annak hány %-a - kell rögzíteni.

Az elsőfokú bíróság helyes mérlegeléssel a vádlottra nézve legkedvezőbb adatokat figyelembe véve határozta meg tényállásonként a le nem foglalt kábítószer fajtáját, annak gramm/darab számát és a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet tájékoztatása szerinti legalacsonyabb hatóanyagtartalmakkal számolt.

Ezeket az ítélet tényállásában rögzített és az indokolásba utalt adatokat figyelembe véve a másodfokú bíróság a tényállást annyiban pontosította, hogy meghatározta, hogy a kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát elérte-e, illetve a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta-e és annak hány %-a.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A cselekmények minősítése azonban - figyelemmel a tényállás módosítására - nem felel meg az anyagi jogszabály rendelkezéseinek.

Az elsőfokú bíróság az ítéletben is felhívott 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat és a Bkv. 57. számú kollégiumi vélemény alkalmazásával a vádlottnak a tényállás I., I/1. és I/2. részében szereplő, **terjesztői** típusú cselekményét helyesen értékelte kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélésnek. Ez az elkövetési magatartás folyamatos tevékenységet takar, mely rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

A tényállás I/3. pontja esetében 1. sz tanú ellenérték nélkül saját fogyasztásra kapott kábítószer a vádlottól, mely magatartás átadásnak minősül (BH 2002. évi 299. számú eseti döntés)

Kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet képeznek az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások. Az azonos vagy különböző kábítószernek részmennyiségeit - amelyekre nézve a kábítószerrel visszaélésnek a természetes egység keretébe tartozó részcselekményeit elkövették - összegezni kell, és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott kábítószer terjesztői tevékenységével (kereskedés és átadás) érintett kábítószeres tiszta hatóanyag tartalma összességében a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. Így cselekményének helyes minősítése a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószerrel visszaélés bűntette.

A tényállás megváltoztatása indokolta a **fogyasztói** típusú magatartás miatti eljárás megszüntető rendelkezésének pontosítását is figyelemmel arra, hogy a vádlott által megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag tartalma összességében a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. Ezért a másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés vétségeként értékelt cselekmény esetén a megjelölt jogszabályt a Btk. 282/C. § (1) bekezdésére és a Btk. 283. § (1) bekezdés e./1. pontjára javította ki.

A másodfokú bíróság itt utal arra, hogy a minősítés megváltozására tekintettel a Btk. 2. § alapján az elbíráláskori jogszabályok alkalmazása nem volt indokolt, mert az a cselekmény enyhébb elbírálását az elkövetéskori jogszabályi rendelkezéséhez képest nem teszi lehetővé.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, azt annyiban pontosítja az ítéletábra, hogy a vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

Az elsőfokú bíróság által a vádlott terhén megállapított kábítószerrel visszaélés bűntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés II. fordulat] büntetési tétele kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.

A másodfokú bíróság által a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés bűntettének minősített bűncselekményt a törvény három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti.

A törvényalkotó a különös részben szereplő büntetési tételkeret meghatározásával - a társadalmi értékrendet is közvetítve - az elkövetett magatartást a legcsekélyebb tárgyi súlyú bűncselekmények között helyezte el és ezt a körülményt a büntetés mértékének meghatározásakor is figyelembe kell venni.

Ezt értékelve a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés eltúlzott, annak lényeges enyhítése indokolt, ezért a szabadságvesztés mértékét 1 év 7 hónapra mérsékelte.

A másodfokú bíróság megítélése szerint alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

A szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés követelményével. Fokozottan érvényesül azonban a speciális prevenció, ugyanis a Btk. 89. § (1) bekezdés értelmében a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel kerülhet sor.

A vádlottnak a jelen eljárás tárgyát képező esemény utáni életvitele, rendezett családi körülményei, büntetlen előélete és az a tény, hogy az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint azóta sem indult más eljárás ellene, arra engednek következtetni, hogy a büntetőeljárás tartama alatt szembesült magatartásának helytelenségével és következményeivel és a jövőben törvénytisztelő életmódot kíván folytatni.

Ezért az ítélőtábla a börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztését indokoltnak látta, annak próbaidejét a Bkv. 55. számú kollégiumi véleményben foglalt iránymutatást követve a Btk. 89. § (3) bekezdés alapján 3 év időtartamban határozta meg.

A büntetés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel a közügyektől eltiltás mellékbüntetést, a szabadságvesztés fele részének próbaidőre történő felfüggesztését és a feltételes szabadságra bocsátásból kizáró rendelkezést mellőzte.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról szóló ítéleti rendelkezést akként pontosította, hogy a felfüggesztett büntetés végrehajtásának elrendelése esetén rendelte beszámítani a bűnügyi őrizet és az előzetes letartóztatás időtartamát.

A másodfokú bíróság a vádlott korábbi, kifogásolható életvezetése miatt a Btk. 82. § (1) és (3) bekezdés alapján a felfüggesztés próbaidejére elrendelte pártfogó felügyeletét.

A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. 96. § értelmében a pártfogolt köteles:

- a) a pártfogó felügyeletet elrendelő határozat jogerőre emelkedése után a jogszabályban meghatározott időben az állandó lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon és a pártfogó felügyelőnél jelentkezni;
- b) ha munkaképes - a jogszabályban meghatározott kivétellel, a lehetőségekhez képest - munkaviszonyba állni, vagy egyéb kereső foglalkozást folytatni;
- c) a munkahelyének és a lakóhelyének megváltoztatására irányuló szándékát a pártfogó felügyelőnek előzetesen bejelenteni;
- d) a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabályok megtartására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseit teljesíteni;

e) a jogszabályban vagy a bíróság határozatában előírt egyéb kötelezettséget megtartani;

f) a pártfogó felügyelet tartama alatt a pártfogó felügyeletet elrendelő határozatot magánál tartani, és ha a rendőrség igazoltatja, a határozatot a személyazonosító igazolvánnyal együtt bemutatni.

A másodfokú bíróság felhívja a vádlott figyelmét, hogy a Btk. 91. § (1) bekezdés b.) és c.) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, illetve ha a pártfogó felügyelet magatartási szabályai súlyosan megszegi.

Az elsőfokú bíróság - a jogszabályi feltételek fennállása ellenére - vagyonekobjást nem alkalmazott. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja és az 1/2008. számú Büntető jogegységi határozat értelmében ugyanis a vagyonekobjást el kell rendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A vádlott esetében a kábítószer értékesítéséből származó bevétel a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, mely vagyonekobjás alá esik. A kiegészített és irányadó tényállás alapján az értékesítésből származó jövedelem a legkedvezőbb módon történő számítással 2. sz. tanú esetében 20.000.- és 150.000.- forint, míg 3. sz. tanú esetében 15 x 2.500.- forint + 17.500.- forint, összesen 225.000.- forint. Erre az összegre a másodfokú bíróság a vádlottal szemben vagyonekobjást rendelt el.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos ítéleti rendelkezés megváltoztatást számítási hiba indokolta, illetve, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően megállapított 28.640.- forintról is rendelkezni kellett.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helyben hagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. év május hó 08. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Sárecz Szabina Martina s.k.	Dr. Sebe Mária s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 2011. december 09. napján kelt 11.B.1415/2010/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.145/2012/6. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2013. év május hó 08. napján jogerős és fel nem függesztett részében **végrehajtható.**

Budapest, 2013. év május hó 08. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző